

Otázky k rozhovoru

1. Srovnajte Boží smlouvy uzavřené s Adamem, Noemem, Abrahamem, Mojžíšem a námi. V čem se liší? Co mají naopak společného?
2. V běžném životě je možné uzavřít řadu smluv s lidmi, ke kterým nemáme žádný vztah. Pro Boha je ale osobní aspekt smlouvy s námi velmi důležitý. Proč?
3. K Bůh svou smlouvu s lidmi přirovnal k celoživotní smlouvě manželů. V čem nám může toto přirovnání pomoci lépe pochopit, o co Bohu jde? Co bychom ale neměli z takového přirovnání vyvozovat?

Shrnutí

Příchod hříchu narušil vztah mezi Stvořitelem a člověkem. Bůh chce, aby se tento láskyplný vztah obnovil. Proto uzavírá s člověkem smlouvu. Tato smlouva představuje závazný vztah mezi Bohem a námi (podobně jako v manželství) a záměr spasit nás a uvést do souladu s Tvůrcem. Iniciátorem této smlouvy je Bůh, který je motivován svojí velkou láskou k nám. Svými zaslíbeními a činy plnými lásky nás vede k tomu, abychom s ním byli opět jedno.

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

✧ Základní verš

„Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země.“ (Ex 19:5)

Minulý týden jsme skončili naše uvažování pádem našich prvních rodičů do hříchu, čímž se přerušilo spojení mezi zemí a nebem. Avšak i po tom, co se stalo, Bůh toužil obnovit spojení s člověkem. Zve nás, abychom vstoupili do smluvního vztahu s ním.

Studium v tomto týdnu je vlastně stručným shrnutím celého čtvrtletí. Každý den si přiblížíme jednu ze smluv mezi Bohem a člověkem. Každá smlouva vyjadřuje svým způsobem přítomnou pravdu té pravé smlouvy, která byla na Golgotě podepsána krví Ježíše Krista. Jde o smlouvu, kterou jsme my, jako křesťané, uzavřeli s naším Pánem.

Začneme smlouvou, kterou Bůh uzavřel s Noemem. Zachráněn nebyl pouze Noe, ale celá jeho rodina. Potom se zastavíme u smlouvy s Abrahamem, která obsahuje i aktuální zaslíbení pro každého z nás. Další smlouva byla uzavřena na Sínaji. Řekneme si, jaký je její význam. Nakonec se podíváme na novou smlouvu – na tu, na kterou vlastně ukazovaly všechny předešlé. Získáme tak stručný přehled a tyto smlouvy pak budeme studovat do hloubky v několika dalších týdnech.

✧ Osnova lekce:

I. Podstata smlouvy mezi Bohem a člověkem (neděle)

II. Jednotlivé smlouvy, které Bůh s lidmi uzavřel

- Smlouva s Noemem (pondělí)
- Smlouva s Abramem/Abrahamem (úterý)
- Smlouva s Mojžíšem (středa)
- „Nová“ smlouva (čtvrtek)

NE 4. dubna – Podstata smlouvy

Gn 17:1.2 *„¹Když bylo Abramovi devětaadvadesát let, ukázal se mu Hospodin a řekl: „Já jsem Bůh všemohoucí, chod’ stále přede mnou, bud’ bezúhonný!² Mezi sebe a tebe kladu svou smlouvu; převelice tě rozmnožím.““*

Dt 4:13 *„Oznámil vám svou smlouvu, kterou vám přikázal dodržovat, desatero přikázání, a napsal je na dvě kamenné desky.“*

Iz 42:1.6 *„¹Zde je můj služebník, jehož podepírám, můj vyvolený, v němž jsem našel zalíbení. Vložil jsem na něho svého ducha, aby vyhlásil soud pronárodům.*

⁶Já Hospodin jsem tě povolal ve spravedlnosti a uchopil tě za ruku; budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu a za světlo pronárodům.“

Žd 6:13.17 *„¹³Tak dal Bůh zaslíbení Abrahamovi. Poněvadž při nikom vyšším přísahat nemohl, přísahal při sobě samém:...¹⁷Když Bůh chtěl účastníkům zaslíbení přesvědčivě prokázat nezměnitelnost svého rozhodnutí, potvrdil své zaslíbení ještě přísahou.“*

PO 5. dubna – Smlouva s Noemem

Gn 6:6-8.13-22 *„⁶[Hospodin] litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci. ⁷Řekl: „Člověka, kterého jsem stvořil, smetu z povrchu země, člověka i zvířata, plazy i nebeské ptactvo, neboť lituji, že jsem je učinil.“⁸Ale Noe našel u Hospodina milost...“*

¹³I řekl Bůh Noemu: „Rozhodl jsem se skoncovat se vším tvorstvem, neboť země je plná lidského násilí. Zahladím je i se zemí. ¹⁴Udělej si archu z goferového dřeva. V arše udělaš komůrky a vysmolíš ji uvnitř i zvenčí smolou. ¹⁵A uděláš ji takto: Délka archy bude tři sta loket, šířka padesát loket a výška třicet loket. ¹⁶Archa bude mít světlík; na loket odshora jej ukončíš a do boku archy vsadíš dveře. Uděláš v ní spodní,

druhé i třetí patro . ¹⁷Hle, já uvedu potopu, vody na zemi, a zahladím tak zpod nebe všechno tvorstvo, v němž je duch života. Všechno, co je na zemi, zhyne. ¹⁸S tebou však učiním smlouvu. Vejdeš do archy a s tebou tvoji synové, tvá žena i ženy tvých synů. ¹⁹A ze všeho, co je živé, ze všeho tvorstva, uveďš vždy po páru do archy, aby s tebou zůstali naživu; samec a samice to budou. ²⁰Z rozmanitých druhů ptactva a z rozmanitých druhů zvířat a ze všech zeměplazů rozmanitých druhů, z každého po páru vejdu k tobě, aby se zachovali při životě. ²¹Ty pak si naber k obživě různou potravu, nashromáždíš si ji, a bude tobě i jim za pokrm.“ ²²Noe udělal všechno přesně tak, jak mu Bůh přikázal.“
Gn 9:9-12 „⁹Toto je rodopis Noeh: Noe byl muž spravedlivý, bezúhonný ve svém pokolení; Noe chodil s Bohem. ¹⁰A Noe zplodil tři syny: Šéma, Cháma a Jefeta. ¹¹Země však byla před Bohem zkažená a plná násilí. ¹²Bůh pohleděl na zemi; byla zcela zkažená, protože všechno tvorstvo pokazilo na zemi svou cestu.“

ÚT 6. dubna – Smlouva s Abrahamem

Gn 12:1-3 „¹I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. ²Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! ³Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.““

Gn 15:13-18 „¹³Tu Hospodin Abramovi řekl: „Věď naprosto jistě, že tvoji potomci budou žít jako hosté v zemi, která nebude jejich; budou tam otročit a budou tam pokořováni po čtyři sta let. ¹⁴Avšak proti pronárodu, jemuž budou otročit, povedu při. Potom odejdou s velkým jménem. ¹⁵Ty vejdeš ke svým otcům v pokoji, budeš pohřben v utěšeném stáří. ¹⁶Sem se vrátí teprve čtvrté pokolení, neboť dosud není dovršena míra Emorejcovy nepravosti.“ ¹⁷Když pak slunce zapadlo a nastala tma tmoucí, hle, objevila se dýmající pec a mezi těmi rozpůlenými kusy prošla ohnivá pochodně. ¹⁸V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu: „Tvému potomstvu dávám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufratu...““

Gn 15:4-12,19-21 „⁴Hospodin však prohlásil: „Ten tvým dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna.“ ⁵Vyvedl ho ven a pravil: „Pohled' na nebe a sečti hvězdy, dokážeš-li je spočítat.“ A dodal: „Tak tomu bude s tvým potomkem.“ ⁶Abram Hospodinovi uvěřil a on mu to připočetl jako spravedlnost. ⁷A řekl mu: „Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Kaldejského Uru, abych ti dal do vlastnictví tuto zemi.“ ⁸Abram odvětil: „Panovníku Hospodine, podle čeho poznám, že ji obdržím?“ ⁹I řekl mu: „Vezmi pro mne tříletou krávu a tříletou kozu a tříletého berana, hrdličku a holoubě.“ ¹⁰Vzal tedy pro něho to všechno, rozpůlil a dal vždy jednu půlku proti druhé; ptáky však nepůlil. ¹¹Tu se na ta mrtvá těla sléti dravci a Abram je odháněl. ¹²Když se slunce chýlilo k západu, padly na Abrama mráčky. A hle, padl na něho přístrach a veliká temnota. ... ¹⁹zemi Kénijců, Kenazejců a Kadmónců, ²⁰Chetejců, Perizejců a Refajců, ²¹Emorejců, Kenaanců, Gírgašejců a Jebúsejců.““

Gn 17:1-14 „¹Když bylo Abramovi devětaadvadesát let, ukázal se mu Hospodin a řekl: „Já jsem Bůh všemohoucí, chod' stále přede mnou, buď bezúhonný! ²Mezi sebe a tebe kladu svou smlouvu; převelice tě rozmnožím.“ ³Tu padl Abram na tvář a Bůh k němu mluvil: ⁴„Já jsem! A toto je má smlouva s tebou: Staneš se praotcem hlučícího davu pronárodů. ⁵Nebudeš se už nazývat Abram; tvé jméno bude Abraham. Určil jsem tě za otce hlučícího davu pronárodů. ⁶Převelice tě rozplodím a učiním z tebe pronárody, i králové z tebe vzejdou. ⁷Smlouvu mezi sebou a tebou i tvým potomstvem ve všech pokoleních činím totiž smlouvou věčnou, že budu Bohem tobě i tvému potomstvu. ⁸A tobě i tvému potomstvu dávám do věčného vlastnictví zemi, v níž jsi hostem, tu celou zemi kenaanskou. A budu jim Bohem.“ ⁹Bůh dále Abrahamovi řekl: „Ty i tvoje potomstvo budete mou smlouvu zachovávat ve všech pokoleních. ¹⁰Znamením mé smlouvy mezi mnou a vámi i tvým potomstvem, kterou budete zachovávat, bude toto: Každý mezi vámi, kdo je mužského pohlaví, bude obřezán. ¹¹Dáte obřezat své neobřezané tělo a to bude znamením smlouvy mezi mnou a vámi. ¹²Po všechna pokolení každý, kdo je mezi vámi mužského pohlaví, bude osmého dne po narození obřezán, doma zrozený i koupený za stříbro od kteréhokoli cizince, který není z tvého potomstva. ¹³Musí být obřezán každý zrozený v tvém domě i koupený za stříbro. Tak bude má smlouva pro znamení na vašem těle smlouvou věčnou. ¹⁴Neobřezanec, který by nedal své neobřezané tělo obřezat, bude ze svého lidu vyobcován; porušil mou smlouvu.““

1J 4:19 „My milujeme, protože Bůh napřed miloval nás.“

JK 2:21,22 „²¹Což nebyl náš otec Abraham ospravedlněn ze skutků, když položil na oltář svého syna Izáka? ²²Nevidíš, že víra působila spolu s jeho skutky a že ve skutečích došla víra dokonalosti?“

ST 7. dubna – Smlouva s Mojžíšem

Ex 6:2-8 „²Bůh promluvil k Mojžíšovi a ujistil ho: „Já jsem Hospodin. ³Ukázal jsem se Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi jako Bůh všemohoucí. Ale své jméno Hospodin jsem jim nedal poznat. ⁴Ustavil jsem s nimi také svou smlouvu, že jim dám kenaanskou zemi, zemi jejich putování, kde pobývali jako hosté. ⁵Rovněž jsem uslyšel sténání Izraelců, které si Egyptané podrobili v otroctví, a rozpomenul jsem se na svou smlouvu. ⁶Proto řekni Izraelcům: Já jsem Hospodin. Vyvedu vás z egyptské roboty, vysvobodím vás z vašeho otroctví a vykoupím vás vztaženou paží a velkými soudy. ⁷Vezmu si vás za lid a budu vám Bohem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvede z egyptské roboty. ⁸Dovedu vás do země, kterou jsem přísnežně slíbil dát Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. Vám ji dám do vlastnictví. Já jsem Hospodin.““

Ex 19:5,6 „⁵Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. ⁶Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.““

Gn 12:2 „Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním!“

Ex 6:7 „Vezmu si vás za lid a budu vám Bohem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvede z egyptské roboty.“

ČT 8. dubna – Nová smlouva

Jr 31:31-34 „³¹Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy uzavřu s domem izraelským i s domem judským novou smlouvu. ³²Ne takovou smlouvu, jakou jsem uzavřel s jejich otci v den, kdy jsem je ucho-pil za ruku, abych je vyvedl z egyptské země. Oni mou smlouvu porušili, ale já jsem zůstal jejich manželem, je výrok Hospodinův. ³³Toto je smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po oněch dnech, je výrok Hospodinův: Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce. Budu jim Bohem a oni budou mým lidem. ³⁴Už nebude učit každý svého bližního a každý svého bratra: „Poznávejte Hospodina!“ Všichni mě budou znát, od nejmenšího do největšího z nich, je výrok Hospodinův. Odpustím jim jejich nepravost a jejich hřích už nebudu připomínat.“

PÁ 9. dubna – Podněty k zamyšlení

Přečti si 12. kapitoly „Abrahamův příklad“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 132–138; NUD 56–62) a strany 213–214 ze 46. kapitoly „V moci víry“ z knihy Od slávy k úpadku (PK 569–571; OSU 213–214).

„Jhem, které zavazuje k službě, je Boží zákon. Zákon lásky zjevený v ráji, vyhlášený na Sínaji a novou smlouvou vepsaný do srdce, spojuje člověka s Boží vůlí. Kdybychom byli ponecháni sami sobě, svým vlastním sklonům a své vůli, přešli bychom na satanovu stranu a začali bychom se mu podobat. Proto nás Bůh omezuje svou svrchovanou, ušlechtilou a povznášející vůlí. Chce, abychom mu trpělivě a moudře sloužili. Kristus jako člověk také nesl jeho služby. Řekl: „Plnit, Bože můj, tvou vůli je mým přáním, tvůj zákon mám ve svém nitru.“ (Ž 40,9), „Neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal.“ (J 6,38) Láska k Bohu, horlivost pro jeho slávu a láska k lidem přivedla Ježíše na zem, aby zde trpěl a nakonec zemřel. Láska byla rozhodující silou v celém jeho životě. Vyzývá nás, abychom se jí řídili i my.“ (DA 329.330; TV 209)

